

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.017/2011/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla az Egeli Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: Dr. Egeli Zsolt ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Csurilla Anetta ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen számadási kötelezettség megállapítása és járulékai iránt indított perben, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. november 5. napján kelt, 13.G.40.269/2008/41. számú ítélete ellen az alperes részéről 43. sorszám alatt előterjesztett, 45. sorszám alatt indokolt fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100 000 (Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az államnak, külön felhívásra - az abban foglalt időben és módon - fizessen meg 300 000 (Háromszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A peres felek 2005. október 27. napján „Együtműködési megállapodás kivitelezés bonyolítására” megnevezésű szerződést kötöttek, melynek célja az volt, hogy a ... Megyei Jogú Város Önkormányzata által közbeszerzési eljárás keretében kiírt, ... szám alatti épület felújítására vonatkozó pályázat során a pályázati nyertesség esetére az önkormányzattal megkötött közbeszerzési szerződés teljesítésében meghatározza a felek feladatait, az együtműködés, valamint az elszámolás módját. A felek a szerződésben kötelezettséget vállaltak arra, hogy a teljesítés során együtműködnek a kivitelezés közös megvalósítása érdekében, a szerződésben foglalt eljárási és elszámolási rend szerint.

A felek a szerződésben meghatározták azt, hogy az alperes pénzügyi bonyolító, valamint kivitelezés szervezői feladatokat, a felperes pedig kivitelezői és finanszírozói feladatokat lát

el, mely feladatokat külön is részletezték. Meghatározták azt az eljárási rendet is, amely keretében a peres felek harmadik személyekkel szerződést köthetnek.

A pénzügyi elszámolás körében rögzítették, hogy a számlázás - az alperes részéről is a felperes felé - a felperesnek az önkormányzattal megkötött közbeszerzési szerződése alapján történik. Eszerint a közbeszerzési szerződésben rögzített időszakonként, az ott meghatározott feltételek szerint az alperes kiállítja a számlát a pályázati anyagban beárazott költségvetés árszintjén, kiegészítve az érvényesíteni kívánt pótmunkával.

A felperes az alvállalkozójával, a B. Rt.-vel megkötött finanszírozási szerződésben foglalt engedmény szerint automatikusan az alvállalkozó felé teljesít azzal, hogy a kezdeményezett az átutalt összeg tekintetében elszámol az alperessel. Amennyiben a kiállított számlában szereplő pótmunkát nem sikerül maradéktalanul érvényesíteni a megbízó önkormányzattal szemben, úgy az alperes a számláját az elfogadott összegnek megfelelően módosítja.

A szerződő felek megállapodtak abban is, hogy a beruházás szükséges mértékű finanszírozását a B. Rt. végzi, a peres felekkel megkötött finanszírozási keretszerződése alapján, melyben az előfinanszírozáshoz szükséges faktoring tartalmát az alperes által kibocsátott számlák adják. A finanszírozás költségviselője a felperes.

A felek rögzítették a szerződésben, hogy az alperes a B. Rt.-től beérkező pénzből fizeti a beérkező számlákat a szerződésben szabályozott pénzügyi rend szerint, melynek részét képezik a felperes által kibocsátott számlák is. A szerződő felek elfogadták, hogy a felperes a beruházás során rendelkezésre bocsátott erőforrásainak költségét a munkaerő bruttó költségén állapítja meg, melynek alapja létszám tekintetében a bérjegyzék, gépek és szerszámok tekintetében a kimutatható és dokumentálható amortizáció nélküli közvetlen költség. A nyereség elszámolásáról a felek abban állapodtak meg, hogy arra a beruházás befejezésekor kerül sor akként, hogy a beérkező anyag és díjszámlák kifizetése után megmaradó árrésből levonnak a felperestől 250 000 Ft + ÁFA ügyvédi költséget, valamint 150 000 Ft + ÁFA egyéb adminisztrációs költséget, és hozzáadják a felperesnél jelentkező ÁFA visszaigénylésből származó többletet. A harmadik személyekkel szembeni esetleges peres eljárásokra a felek külön megállapodásában foglaltak voltak az irányadók.

Az így kialakuló összeg pedig úgy oszlik meg a felek között, hogy az alperest illeti 50 % haszon + a bruttó bevétel 1,5 %-a, míg a felperest illeti 50 % haszon - a bruttó bevétel 1,5 %-a. Ezzel együtt a felperes viseli a finanszírozás költségeit, az építésvezetők és művezetők díját, valamint a M. Rt., mint bér munkára szerződő partner vállalkozási díjának önköltségén felüli részét.

A peres felek a pénzügyi rend tekintetében úgy állapodtak meg, hogy a projekt teljes bevétel-kiadás forgalmát az alperes az erre a célra megnyitott számlán vezeti, mely feletti rendelkezési jogot a felek együttesen gyakorolják. Az alperes által kezdeményezett kifizetések teljesítését a felperes nem tagadhatja meg. A bejövő számlákat az alperes a könyvelésében elkülönítetten kezeli, az elkerülhetetlen készpénzforgalmat pedig az alperes önálló pénztáron keresztül bonyolítja. Az esetlegesen felmerülő készpénzforgalom fedezeteként a felek 5 000 000 Ft pénztárkészlet keretösszeget határoztak meg.

A pénzügyi finanszírozás érdekében faktorált számlaösszegeket az alperes határozza meg, a várható pénzügyi kifizetésekhez igazodó, a faktoring keretszerződésben meghatározott módon.

A B.P. Részvénytársaság, mint faktor, a felperes, mint ügyfél, valamint az alperes, mint bonyolító 2005. november 11. napján faktoring keretszerződést kötöttek a fenti együttműködési megállapodáshoz kapcsolódóan. Ebben az „Előzmények” címszó alatt rögzítették, hogy elnyerték a ... Város Önkormányzata által kiírt közbeszerzési pályázaton a ... szám alatti ingatlan átalakítását, bővítését. A felújítás teljes költségvetése 320 274 696 Ft. A részszámlák benyújtására 60 nap időközönként van lehetőség. A pályázaton a felperes, mint fővállalkozó vett részt. A beruházás 10 %-ot meghaladó alvállalkozója a B. Rt., mint finanszírozó, a beruházás bonyolítója az alperes.

Megállapodtak abban, hogy a beruházással kapcsolatban felmerülő összes költség először a beruházás bonyolítójánál, az alperesnél jelenik meg a felperessel megkötött együttműködési megállapodás alapján, mely megállapodás a faktoring keretszerződés mellékletét képezi. Eszerint az alperes a pályázat részét képező árazott költségvetés árszintjén állít ki számlát a felperes felé, az önkormányzattal megkötött szerződés szerinti ütemezésében.

A szerződő felek a beruházási folyamat alatti teljes pénzforgalom tekintetében úgy állapodtak meg, hogy a faktoring keretszerződés alapján a felperes a kötelezett felé kibocsátott számláinak bruttó összegét engedményezi a faktorra, erről a kötelezettet értesíti. A faktor számlájára beérkezett pénzösszeg teljes összegben átutalásra kerül az alperes számlájára, amennyiben a pénzösszeg alapjául szolgáló, eredetileg alperes által a felperes felé kibocsátott számla nem kerül faktorálásra. Amennyiben az érintett számla egyedi faktoring szerződése a faktoring kereten belül faktorálásra került, úgy a faktor az elszámolást követően utalja alperes számlája a különbözetet.

A felek megállapodtak abban, hogy a faktor az alperes részére 130 000 000 Ft összegű faktoring keretet biztosít 2006. december 31. napjáig. A keret terhére a faktor finanszírozza a megállapodás „Előzmények” fejezetében meghatározott beruházással összefüggésben a korábban ismertetett módon az alperes által kiállításra kerülő számláknak összességükben a faktoring kereten belül a bonyolító által igényelt részét.

Kikötötték azt is, hogy azon számlák alapján fennálló követelések finanszírozhatók, melyeket a felperes állított ki, kötelezettje az önkormányzat, illetőleg az alperes által benyújtott azon számlák, melyek kötelezettje a felperes. Egyazon munka esetén egyidőben a fenti követelések nem finanszírozhatók.

A faktoring keret igénybevétele egyedi faktorálási szerződések megkötésével történik, melyek már kétoldalúak, a faktor és az alperes között jönnek létre.

A faktoring keretszerződés alapján az alperes és a B. Rt. között egyedi faktorálási szerződések is létrejöttek.

A beruházás 2006. évben befejeződött, annak hivatalos átadására 2007. májusában került sor.

Az alperes a beruházás finanszírozásával összefüggésben az együttműködési megállapodásban szereplő külön számlát ugyan megnyitotta, a pénzforgalmat azonban döntő mértékben nem ezen a számlán keresztül bonyolította le.

A peres felek a beruházás befejezését követően a beruházással kapcsolatos nyereség elszámolása körében megpróbáltak egymással elszámolni, mely eredményre nem vezetett.

A felperes a keresetében kérte az alperes kötelezését az együttműködési megállapodás alapján fennálló elszámolásra, illetve ennek hiányában 5 000 001 Ft, valamint ezen összeg

2006. november 28. napjától számított, a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata megfizetésére.

Keresetét arra alapította, hogy az alperes többszöri felhívás ellenére sem tett eleget a peres felek által kötött együttműködési megállapodás alapján őt terhelő együttműködési kötelezettségének. A megállapodásban foglaltakat nem tartotta be, a felperes által felkért könyvszakértői jelentés alapján pedig az elszámolás körében a kereseti kérelemben meghatározott mértékű tartozása keletkezett. Az alperes a fizetéssel késedelembe is esett, ezért késedelmi kamat megfizetésére is köteles.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Védekezése szerint a felperessel már a per megindítását megelőzően elszámolt. Az a körülmény pedig, hogy a felperes nem fogadta el az elszámolását, nem jelenti azt, hogy az elszámolás nem történt meg. Az általa készített elszámolásból megállapítható, hogy a felperest a kereseti követelésben meghatározott összeg nem illeti meg, sőt az alperes részére kellene a felperesnek az elszámolás eredményeként kifizetést teljesíteni.

Az elsőfokú bíróság a 41. sorszámú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5 000 001 Ft-ot, valamint ezen összegnek 2008. augusztus 25. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékét, valamint 1 024 084 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy az adóhatóság felhívására az ott közölt időben és módon fizessen meg az államnak 150 000 Ft le nem rótt kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság döntése indokolásában mindenekelőtt megállapította, hogy a felek az együttműködési megállapodásban az elszámolás részletes feltételeit, annak technikai lebonyolítási rendjét nem határozták meg, így azt sem, hogy melyik szerződő félnek kell az elszámolást elkészítenie. Figyelemmel azonban arra, hogy a beruházás pénzeszközei kezelésére a szerződés alapján az alperes volt jogosult, így értelemszerűen neki kellett elkészíteni az elszámolást, hiszen a szükséges adatokkal ő kellett, hogy rendelkezzen.

Az alperes ezen kötelezettségének eleget téve már 2006. október 25. napján elszámolást küldött a felperesnek, melyet a felperes nem fogadott el, ez a körülmény azonban önmagában nem teszi megállapíthatóvá azt, hogy az alperes a számadási kötelezettségének nem tett eleget. Emiatt pedig a felperes elszámolási kötelezettség megállapítására irányuló keresete nem volt alapos.

Az elsőfokú bíróság ezek után azt vizsgálta, hogy a felperes marasztalási igénye megalapozott-e.

Ítékezésének alapjául elfogadta a perben beszerzett igazságügyi szakértői véleményt, mivel azt nem találta homályosnak, hiányosnak, az a per egyéb adataival összhangban állt, az alperes pedig a szakértő által megállapítottakat nem tudta cáfolni. A szakértő az alperes által előterjesztett észrevételekre a válaszát megadta, alternatív számításokat végzett arra nézve, hogy miként alakul az elszámolás, ha figyelembe veszi az alperes által sérelmezett tételeket. Ebből pedig egyértelműen megállapítható volt az, hogy abban az esetben, ha az alperes által sérelmezett tételeket figyelembe veszik, az elszámolás eredményeként a felperest megillető összeg nem csökkenne, hanem emelkedne. A sérelmezett tételek kihagyása az elszámolásból az alperesre nézve kedvezőbb számítást eredményeztek.

Az elsőfokú bíróság alapvetően tévesnek találta alperesnek a 2010. november 4. napján kelt beadványában megjelölt számítási módját az eredményfelosztásra vonatkozóan. Álláspontja szerint az eredmény felosztása kapcsán ugyanis nem lehet megkülönböztetni külön az alperesnél és külön a felperesnél jelentkező nyereséget. A rendelkezésre álló adatokból az állapítható meg, hogy a projekt megvalósulása során a bevételek az alpereshez érkeztek és a kifizetéseket is az alperes teljesítette. A felek között létrejött együttműködési megállapodásnak a pénzügyi elszámolás fejezete pedig az ún. árrést az anyag- és díjszámlák kifizetése után megmaradó bevételben határozta meg, a szakértő is ennek figyelembevételével végezte el a számítását.

Az alperesnek ezzel kapcsolatos észrevételeivel kapcsolatban az elsőfokú bíróság kitért arra is, hogy az alperes a legutolsó észrevételében hivatkozott bizonyítékokat felhívás ellenére késedelmesen jelölte meg, ezért azokat a bíróság a Pp. 141. § (6) bekezdése alapján, figyelmen kívül hagyta. Ezzel összefüggésben utalt a Ptk. 4. § (4) bekezdésében foglalt elvárhatósági jogelvre.

Megállapította, hogy az együttműködési megállapodás alapján a projekttel kapcsolatos pénzügyi lebonyolítás keretében az alperesnek önálló számlát kellett volna nyitnia, a pénzforgalmat ezen kellett volna ellenőrizhető módon lebonyolítania, mely kötelezettségnek az alperes nem tett eleget. Az alperes a saját előadásán túlmenően semmivel nem támasztotta alá, hogy ezen szerződéses rendelkezéstől való eltérést a felperes magatartása tette volna szükségessé.

Az a körülmény, hogy az elkülönített számla megnyitása ugyan megtörtént, annak tényleges használata azonban nem, a felek közötti pontos elszámolást megnehezítette, és ezért került sor a szakértő kirendelésére, aki az elszámolást a rendelkezésre álló adatok alapján elvégezte. Az pedig, hogy az alperes megfelelő módon nem tudta bizonyítani az állítását a pénzügyi elszámolásra vonatkozóan, a saját, felróható magatartására vezethető vissza, így alappal arra nem hivatkozhat, hogy a bizonyítékok teljes körűen nem állnak rendelkezésre.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás anyagából megállapítható, hogy a felperesnek az elszámolás eredményeként magasabb összeg járna, mint amit a keresetében érvényesített, ezért a kereseti kérelemhez kötöttség elvét szem előtt tartva az alperest a kereset szerinti összeg megfizetésére kötelezte.

Megállapította, hogy az alperes túlnyomórészt pervesztes lett, ezért a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesnek a perrel kapcsolatban felmerült részperköltségét, amelynek megállapítása során figyelembe vette a lerótt eljárási illetéket, az előlegezett szakértői díjat, valamint a jogi képvisellel összefüggésben felmerült bruttó összegű ügyvédi munkadíjat.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását - a kereset elutasítását - kérte.

Fellebbezése indoklásában visszautalt a 2010. november 4. napján kelt beadványában foglaltakra, melyben megkérdőjelezte a szakértői vélemény megalapozottságát.

Sérelmezte, hogy a szakértő nem vette figyelembe a megrendelő önkormányzattal szemben a pótmunka érvényesítését. Indokolatlannak és önkényesnek tartotta, hogy a szakértő csökkentette a nettó 42 565 868 Ft összegű számlaösszeget.

Állította, hogy a szakértő folyamatosan keveri a pénzügyi szemléletű és az eredmény-elszámolás fogalmát. A jelen elszámolásban álláspontja szerint az összes olyan

költségszámlát figyelembe kell venni, amelyet a beruházáshoz kapcsolódóan az alpereshez benyújtottak. Nem lehet előnyös helyzetbe juttatni a felperest azért, mert ő a partnerét olyan helyzetbe juttatta, hogy az nem tudott teljes egészében helytállni az alvállalkozók felé.

Jogtalannak tartotta a szakértőnek azt a megállapítását is, hogy a L. Szövetkezet 1 357 400 Ft összegű számláját, mint pótmunka számlát kivette az elszámolásból. Állította, hogy a végszámla összege ki van fizetve - az alperestől a B. Rt. azt visszatartotta. A számla nincs ugyan az alperesnél, azt a felperes felé nem érvényesítette, holott az összege meghaladja a hivatkozott pótmunka számlaösszegét.

Sérelmezte még a figyelmen kívül hagyott pótmunkák, a TTL számlák, a Hydrotherm kétszeres kifizetésével összefüggő szakértői álláspontot, a gipszkartonozásra felhasznált anyagoknak a költségek közül való kiemelését, a B.B. Kft. számláival összefüggő szakértői téves vélelmet.

Álláspontja szerint a helyes elszámolás alapján az eredményfelosztás eredményeként a felperesnek nettó 32 974 442 Ft összegű tartozása áll fent vele szemben, továbbá az APEH határozata alperest bruttó 50 206 002 Ft összegű számla kiállítására kötelezte a felperes felé, így az alperes követelése a két összeg együttesen.

Továbbra is sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tisztázta a szakértői vélemény ellenmondásait, az elszámolás rendjét illetően téves álláspontra jutott, ami meghatározta az elszámolásnak az ítéletben alapul vett eredményét.

Kérte a 2010. november 4. napján kelt beadványa mellékleteként utólag becsatolt okiratoknak a figyelembevételét is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perkoltségben történő marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az alperes kizárólag a per elhúzására törekszik az illetékfeljegyzési jog kedvezménye mögé bújva.

Véleménye szerint az alperes adós maradt az állításainak igazolásával, vélt bizonyítékainak a megjelölésével, illetve az abból levonható jogkövetkeztetések feltárásával.

Az ítéltábla az alperes fellebbezését a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 256/A. § (1) bekezdésének f.) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló - a Dr. Z.Gy. igazságügyi könyvszakértő szakvéleményére alapított - döntésre jutott.

Az elsőfokú bíróság a perrendtartás szabályainak megfelelően hagyta figyelmen kívül az alperes 2010. november 5. napján - a tárgyalás napján - érkeztetett beadványában foglalt észrevételeit és bizonyítási indítványait, mely nyilatkozat mellőzését kérte számon az alperes a fellebbezésében, és a hivatkozott beadványban és annak utóbb, az elsőfokú ítélet meghozatalát követően csatolt mellékleteiben foglaltakra hivatkozott a fellebbezési érvelésében is.

Az elsőfokú periratokból megállapíthatóan az elsőfokú bíróság a 2010. április 9. napján kelt, 27. sorszámú végzése mellékleteként küldte meg a feleknek Dr. Z.Gy. igazságügyi könyvszakértő szakvéleményét azzal a felhívással, hogy a szakértői véleménnyel kapcsolatos észrevételeiket a kézbesítéstől számított 15 napon belül terjesszék elő. Az alperes jogi képviselőjétől a küldemény „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza, azonban azt a jogi képviselő 2010. május 3. napján személyesen átvette a bíróság gazdasági ügyeket kezelő irodájában.

A peres felek a szakértői véleményre észrevételt nem tettek, azonban a felperes jogi képviselője a 2010. január 7. napján megtartott tárgyaláson a szakértő meghallgatását kérte a szakértői vélemény 614.) pontjában kimunkált eredményfelosztásra vonatkozóan.

Az alperesi képviselő 15 nap póthatáridő engedélyezését kérte észrevétele előterjesztésére. Az elsőfokú bíróság a tárgyalást 2010. szeptember 1. napjára halasztotta, egyidejűleg felhívta a peres feleket, hogy a szakértőhöz intézett kérdéseiket előkészítő irat formájában 15 napon belül tegyék meg, melynek leteltét követően intézkedik a szakértő megidézése végett. A felperes észrevételét határidőben előterjesztette, az alperes azonban a 2010. június 21. napján faxon érkezett beadványában a nyári szabadságolás miatt újabb 15 nap határidő hosszabbítását kérte. Az elsőfokú bíróság a 2010. június 22. napján kelt 34. sorszámú végzésével engedélyezte a póthatáridőt, a végzést az alperes jogi képviselője 2010. július 5. napján átvette.

Az alperes a 2010. szeptember 1.-ei tárgyalást megelőzően előkészítő iratot nem terjesztett elő, a szakvéleményre észrevételt nem tett. Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson a szakértőt meghallgatta, a szakértő a peres felek képviselői által feltett kérdéseket megválaszolta. Az alperesi képviselő felvetette a műszaki szakértői vélemény beszerzésének indokoltságát, amely a könyvszakértőhöz további kérdéseket generálhat. Mivel azonban a műszaki szakértői vélemény költségeinek előlegezése az alperest terhelte, az alperesi képviselő - az alperessel történt egyeztetés hiányára hivatkozással - a bizonyítási indítvány megtételére további 8 napos határidő engedélyezését kérte.

Az elsőfokú bíróság a tárgyalást 2010. november 5. napjára halasztotta, egyben felhívta az alperest, hogy a bizonyításra vonatkozóan 8 napon belül előkészítő irat formájában tegyen határozott nyilatkozatot, melynek egy példányát közvetlenül küldje meg a jogi képviselőnek.

Az alperes a 2010. november 5. napján iktatott beadványában műszaki szakértő kirendelését nem kérte, azonban a szakértői vélemény megalapozatlanságára hivatkozva, tételesen megjelölve annak ellentmondásait és hiányosságait. Bár az alperes beadványában 13 db melléklet (változtatási utasítás) becsatolására hivatkozott, a hivatkozott mellékleteket csupán az elsőfokú ítélet meghozatalát követően csatolta.

A Pp. 141. § (2) bekezdése előírja, hogy a bíróság - ha ez a tényállás megállapításához szükséges - a feleket felhívja nyilatkozataik megtételére, és lefolytatja a bizonyítási eljárást. A fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, és előterjeszteni.

A Pp. 141. § (6) bekezdése szerint, ha a felek valamelyike tényállításainak, nyilatkozatainak előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével - a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére - alapos ok nélkül késlekedik, és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevétele nélkül határoz,

kivéve, ha álláspontja szerint a fél előadásának, előterjesztésének bevétele a per befejezését nem késlelteti.

A Pp. 3. § (4) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésztette, vagy egyébként a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő, kivéve, ha a törvény eltérően rendelkezik.

A fentiekben részletezett pertörténet nem hagy kétséget afelől, hogy az alperes neki felróható okból késedelmesen terjesztette elő a szakértői véleményre észrevételét, ami feltételezte volna a szakértői vélemény kiegészítését, vagy a szakértő újabb megállapítását, ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen mellőzte az abban foglaltak figyelembevételét.

Megjegyzi az ítélet, hogy az alperes 2010. november 5. napi beadványa egyébként is hiányosan, a hivatkozott mellékletek nélkül érkezett, melyeket az alperes csupán az elsőfokú eljárás befejezését követően csatolt.

Mivel pedig a másodfokú eljárásban a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglalt tilalom folytán új tény állítására és új bizonyíték előadására nem kerülhet sor, arra sincs jogi lehetőség, hogy az ítélet értékelése körébe vonja az elsőfokú eljárásban az alperes által elkésztett előterjesztést, és az elsőfokú bíróság által ez okból jogszerűen figyelmen kívül hagyott előadást, indítványokat.

Az alperes fellebbezési érvelését ugyanis az így figyelmen kívül hagyott okiratban foglaltakra alapította, a szakértői vélemény esetleges egyéb hiányosságát nem jelölte meg, a szakértő által alkalmazott elszámolási módszert pedig a rendelkezésre álló adatok nem kérdőjelezi meg.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a kiegészített könyvszakértői vélemény alapján, hogy az alperest az elszámolási kötelezettségéből eredően fizetési kötelezettség terheli, és helytállóan marasztalta a felperes kereseti kérelméhez kötött a felperes által megjelölt marasztalási összeg megfizetésére. Az alperes nem bizonyította, hogy ténylegesen milyen munkák, milyen értékben kerültek elvégzésre a perbeli beruházás kapcsán, műszaki szakértő kirendelését sem kérte, továbbá nem bizonyította azt sem, hogy az APEH milyen megállapításokat tett, hozott-e és ha igen, milyen határozatot, amennyiben pedig ezen határozatok marasztalásra irányulnak, az alperes a marasztalási kötelezettségnek eleget tett-e.

Ezért az ítélet az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét pedig a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint - annak helytálló indokai alapján - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az ítélet az alperest kötelezte a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1), (2) bekezdés a.) pontja, (5)-(6) bekezdései alapján mérsékelt összegben állapította meg arra figyelemmel, hogy a fellebbezés elbírálására tárgyaláson kívül került sor.

Az ítéltábla az így megállapított 80 000 Ft ügyvédi munkadíjra a rendelet 4/A. § (1) bekezdése alapján felszámította az ügyvédi tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét is.

Az alperes illetékfeljegyzési jog kedvezményben részesült, ezért az ítéltábla a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére is.
A pereszes alperes saját, másodfokú eljárásban felmerült költségét maga viseli.

Debrecen, 2011. április hó 08. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk előadó bíró,
Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó